

να κηαίη Αγάμαλιανόας ή λαθγνώουας, δαχυλας αυδν οδως.
 ηρωτοσαν ζυς εν αυδν άρον αββαν βοιμδία βοδι νη=
 5θας θως θραδθ να γινωλας. ή γδελν. ος άγω βρον δν άδαν=
 νω λα σφμεδα ή λα βίμεδα. άμη άρσουμμοι ος οδοιοι βοδ
 να νησούση άρβωχη πάσαν ημδθαν. ήχην μιάν φοραν δν
 ημδθαν, μόνον να μη χορλαίνη. γδουδι ο αββας βωσηθ.
 άμη οδαν ήσεν νας δν άνηζουας λυ, ή βρε ή λανταρας
 ημδθας; ή γδαν ογύρων, ος άνηζουσα ή βρε ή λαντα=
 ρας, άλλα ή αβδουμαδου, άμη δν οδρηνα βυβανον. λαυθα
 δν παντα λα αδουκίμασαν οι θαλλος ως δνωδν και βο.
 νημοι. ή οδρηκαν ος καρον γναι να βωχη ονησούθης καδ
 ημδθαν. πλην να γναι ο φαχθ δν ο ολίχον ή οδηνον.
 οχι άκριβον. ή δα οδδ μας άδουκαν αδουον νησούδαν,
 η οδοία γναι βασηγνη. ήχην καδοχηνη ή άλαθη: ~

Ελαχαν δαδ εν αββαν άμωι, ος άσαν αδηχαν γδηνν αυ:
 κηοσαν, δν άφωνα εν μαθητην αυδ να ζάκη ομαδ, θη=
 λα μακροδελν, ή οδαν ηβχαδ να βρωθηση αυδν ομαθηθης
 παριζνοις λοχημου, θαουδης θαδδίσγη λα γάχων άμα:
 θως άκην οδου ηρωτοσας; ποιδον θαραμάρισος νηησσε
 μηθως ή αδω οδου ομηλδην πθη άφωληθ, θαραμδθση
 ζάνη ομηλια ή καλαςροισ. ή Αγά οδδ δν δελν να αρ=
 ρησε ομαμον: Η